

ПІСНІ ЧЕРКАШИНИ

ДОБІРКА
ЛЕОПОЛЬДА
ЯШЕНКА

КІЇВ 2004

ПІСНІ ЧЕРКАЩИНИ

КИЇВ 2004

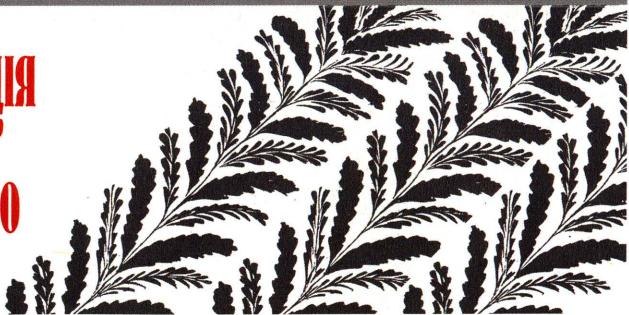

**ДОБІРКА
ЛЕОПОЛЬДА ЯЩЕНКА**

**ПІСНІ
ЧЕРКАЩИНИ**

**ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
ФОНД “ІВАНА ГОНЧАРА”
ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО
“ВЕРЕЩИНСЬКІ”**

У цій збірці представлено лише невелику частку пісенних скарбів Черкащини, зібраних фольклористами протягом останнього століття. Загальновідомі хрестоматійні зразки ми намагалися обминати, надаючи перевагу місцевим оригінальним творам. Зокрема, з великої спадщини відомого збирача Порфирія Демуцького взято лише кілька пісень.

Черкащина – Шевченків край – обіймає територію сучасної Черкаської області, до якої належать не лише прилеглі до батьківщини Шевченка райони Правобережжя, а й лівобережні – Золотоніський, Драбівський та Чорнобайський. Отже, визначення краю є умовним, пристосованим до сучасного адміністративно-територіального поділу. Що ж до народної пісенної культури, то тут між районами Середньої Наддніпрянщини різниця невелика, тим більше в сучасну добу розвитку новітніх засобів зв'язку.

А проте старі жінки у сільській глибинці ще й нині зберігають у пам'яті самобутні зразки пісенної творчості минулого та позаминулого століть, поширені в тому чи іншому селі. Не всі такі пісні «просята» на сцену, розважальних мотивів у них небагато, переважають глибокі роздуми про життя простих трудівників, яке ніколи не було легким, про складні людські взаємини – як родинні, так і суспільні. Свої почуття селяни звикли виливати в гуртовому співі, тож голостів серед сучасних записів зустрічаються нечасто.

Так само рідко вдається записати щось вартісне від молоді – доводиться визнати, що поширені в минулому традиція побутового співу «для себе» поступово згасає. Сценічні ж організовані колективи лише частково заповнюють цю прогалину.

Традиційна пісenna культура нині тримається переважно на ентузіастах, які є чи не в кожному селі. До того ж молоді люди, заполонені сучасною музикою, з роками поступово відходять від неї, прилучаючись тією чи іншою мірою до звичаїв і культурних надбань своїх батьків і дідів. Тому можемо сподіватися, що традиція народного гуртового співу не перерветься.

Наше ж завдання – зібрати якомога повніше колективні витвори народного генія у кожній місцевості і зробити їх загальним надбанням.

Леопольд ЯЩЕНКО,
кандидат мистецтвознавства,
керівник етнографічного
хору «Гомін» (м. Київ),
лауреат Національної премії
України ім. Т. Шевченка.

2

ISBN 966-95771-2-8

© Громадська організація
«Фонд Івана Гончара»,
2004 р.

ТРИ ЗІРОЧКИ ТА Й ДОКУПОЧКИ (веснянка)

3

Помірно. ♩ = 50

Один

Bci

1. Три зі- ро- чки та й до- ку- поч- ки, а ве- чір- ня

rіз- но.

2-5. А ве- чір- ня різ- но...

Bci

Не лай

ме- не, та мо- я ма-

ти,

що я хо-

джу

pіз-

но.

Три зірочки та й докупочки,
А вечірня різно.

А вечірня різно...

Не лай мене, та моя мати,
Що я ходжу пізно.

Що я ходжу пізно...

Ой я ходжу та й ой гуляю –
Добрий розум маю.

Добрий розум маю...

Невірному та недоброму
Віри не доймаю.

Віри не доймаю...

Хоч я йому та віри дойму,
Та правди не скажу.

Записано у с. Старосілля Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл. від групи дівчат. Експедиція Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН України (далі – ІМФЕ), 1952 р. Розшифрував Л. Ященко.

А МИ НИВКУ ВИГОРЕМ (веснянка)

4

Помірно

A mi ni - vku vi - go - rem, vi - go - rem,
ox iz la - dom vi - go - rem, vi - go - rem.

Стяють у два ряди один проти одного,
співають по черзі:

I ряд: А ми нивку вигорем, вигорем,
Ох із ладом, вигорем, вигорем.

II ряд: А ми коней запустим, запустим.
Ох із ладом, запустим, запустим.

I ряд: А ми коней зайдемо, зайдемо...

II ряд: А чим же вам зайняти, зайняти?..

I ряд: А шовковим поясом, поясом...

II ряд: А ми коней викупим, викупим...

I ряд: *) Ой чим же вам викупить, викупить?..

II ряд: А ми дамо сто рублів, сто рублів...

I ряд: Не треба нам тисячі, тисячі...

II ряд: А ми дамо дівчину, дівчину...

I ряд: Ми дівчину візьмемо, візьмемо...

II ряд: Нашого полку убуде, убуде...

I ряд: Нашого полку прибуде, прибуде...

*) Звідси й до кінця текст поданий
за збірником: Календарно-обрядові
пісні. — К: Дніпро, 1987. — С. 33 —
34. (Маркевич М.

Обичаї и поверья,

кухня

и напитки

малороссиян... —

К., 1860).

Записали Г. Коропніченко, Я. Пришедько,
і Я. Музиченко в с. Шевченкове
Звенигородського р-ну Черкаської обл.
2000 р. Розшифрувала Г. Коропніченко.

ОЙ НЕ КУЙ, ЗОЗУЛЕ (веснянка)

5

Широко, вільно

Oй не куй, зо-зу - ле, да ѹ по ді - бро - ві,
да ѹ не збу - ді ме - не, мо - ло - до(i).

Ой не куй, зозуле, да й по діброві,
Да й не збуди мене, молодо(i).

Бо я й молодая да й не гуляла,
Бо мене матінка й не пуска(ла).
Бо мене й матінка да й не пускала –
У новій коморі зачиня(ла).

У новій коморі да й зачиняла,
Золотим замочком замика(ла).
Золотим замочком да й замикала,
Шовковим шнурочком зав'яза(ла).

Ой посидь же, доню, да й у темниці,
Поки й розійдуться вечорни(ці).
Поки й розійдуться да й вечорниці,
Поки ляжуть спати чарівни(ці).

Пусти ж мене, мамо, да й погуляти,
Бо вже чарівниці лягли спа(ти).
Тільки мій миленький по двору ходить,
Вороного коня за повід во(дить).

Записали Я. Пришедько,
М. Музика, Є. Шевченко та
П. Зубченко у с. Великий Хутір
Драбівського р-ну Черкаської обл.
від бандуристиста Михайла Коваля
та його односельців. 1997 р.
Розшифрувала К. Міщенко.

ОЙ З-ЗА ГОРІ ВІТЕР ВІЄ (купальська)

6

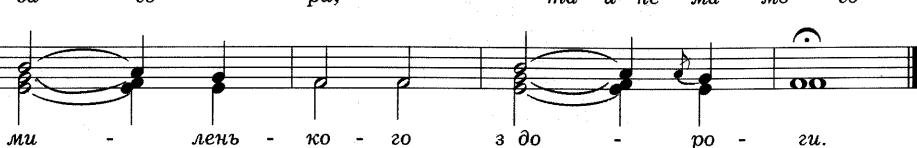
Одна

Друга

Двоє

Всі

Ой з-за гори вітер віє,
З-за гори,
Та й нема мого миленького
З дороги.

Ой чи приїхав мій миленький,
Чи прийшов,
Та стихесенька під віконце
Підійшов.

Ой здорова, моя мила,
Чи чуєш?

Ой з ким же ти, моя мила,
Ночуєш?

Ой не сама, мій миленький,
Не сама,
Та з своїми діточками
Обома.

Та одно кладу від краю,
Друге від стіни,
Та сама ляжу, молодая,
Між ними.

Та сама ляжу, молодая,
Між ними,
Та й уміюся слізоньками
Дрібними.

Та й уміюся слізоньками
Дрібними,
Та й утруся рукавами

Записали Л. Ященко
та Л. Орел від
гурту дівчат
у с. Павлівщина
Драбівського р-ну
Черкаської обл.,
1958 р.

ОЙ ПОСІЄМ ОВЕС (обжинкова)

7

Помірно. ♩ = 63

Один

Musical notation for the song 'Oй посієм овес'. The top staff is in G major, common time, with lyrics: 'Ой по - сі - ем о - вес та й до зер - на й у - весъ,'. The bottom staff is in A major, common time, with lyrics: 'до зер - на, до зер - на, до зер - на й у - весъ.' The vocal part is labeled 'Всі'.

Ой посієм овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

Ой уродить овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

Ой зберемо овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

Ой пов'яжем овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

Ой змолотим овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

Ой звеземо овес та й до зерна й увесь,
До зерна, до зерна, до зерна й увесь. (2)

Записано
у с. Козацьке
Звенигородського р-ну
Черкаської обл.
від гурту жінок.
Експедиція ІМФЕ АН
України, 1952 р.
Розшифрував
Л. Ященко.

ТЕМНОЇ НОЧІ НОВОРОЖДЕННЯ (КОЛЯДКА)

8

Помірно

Тем-но - ї но - чі но - во - рож - ден - ня: по - ро - ди - ла
 1. 2.
 Бо - жо - го Си - на Ді - ва Ма - рі - а. // - рі - а.
 I-сус Хри - стос на - роди - вся, з_Ді - ви впло - ти - вся, та й не зна - ли
 1. 2.
 у - сі мо - ді - е Бо - жо - і тай - ни. // тай - ни.

Темної ночі
Новорождення:
Породила Божого Сина | 2
Діва Марія.

Ісус Христос народився,
З Діви вплотився,
Та й не знали усі людіє | 2
Божої тайни.

Тільки взнали два янгели,
З небес леточи,
Темної ночі при ясній звізді | 2
Христа славлючи.

Та й зацвіло всяке древо
Ще й райські квіти, —
Радуйтесь, усі людіє | 2
Ще й малі діти.

А ми ж тебе, пан хазяїн,
Не понижаем —
З Сусом Христом, Святым Рождеством | 2
Поздоровляєм!

Святкуй, святкуй, пан хазяїн,
Не сам з собою,
А з дітками із маленькими, | 2
З своєї женою.

Святкуй, святкуй, пан хазяїн,
Не сам з собою,
А з браттями і з сестрами, | 2
З приятелями!

Записали Я. Пришедько,
М. Музика, Є. Шевченко та
П. Зубченко у с. Великий Хутір
Драбівського р-ну Черкаської обл.
від бандуриста Михайла Коваля.
1997 р. Розшифрував Л. Ященко.

ОЙ КРАСНА-РЯСНА В ЛУЗІ КАЛИНА

(КОЛЯДКА ДІВЧИНІ)

9

T. B.

Ой крас - на = ряс - на в лу - зі ка - ли - на. Ой ра - но, ра - но,

C. A.

Ой ра - но, ра - но, в лу - зі ка - ли - на.

T. B.

в _ лу - зі ка - ли - на. Ой ра - но, в лу - зі ка - ли - на.

Ой красна-рясна в лузі калина.

Ой рано-рано, в лузі калина. (2)

А ще красніша дівка Марина.

Ой рано-рано, дівка Марина. (2)

По світлоноці ходить, як сонечко сходить.

Ой рано-рано, як сонечко сходить. (2)

На поріг ступає, як золото сяє.

Ой рано-рано, як золото сяє. (2)

Парубки стояли, шапки поскідали.

Ой рано-рано, шапки поскідали. (2)

Ой чи ти царівна, чи ти королівна?

Ой рано-рано, чи ти королівна? (2)

Ой я не царівна і не королівна.

Ой рано-рано, і не королівна. (2)

Я батькова дочка — дівка Мариночка.

Ой рано-рано, дівка Мариночка. (2)

Записав Л. Ященко від участника хору
«Гомін» М. Горошка, Звенигородський
р-н, Черкаська обл., 1970 р.

А В ПОЛІ, ПОЛІ САМ ГОСПОДЬ ХОДИВ (щедрівка)

10

Жавово

А в по - лі, по - лі
сам Гос - подъ хо - див,
жи - то= пше - ни - цю,
Ді - ва Ма - рі - я
за Ним хо - ди - ла,
А вро - ди, Бо - же,
жи - то= пше - ни - цю,
вся - ку паш - ни - цю!

Сі - ю, ві - ю, по - сі - ва - ю,
з Но - вим Ро - ком по - здо - ров - ля - ю!
Мно - га - я лі - та! Мно - га - я лі - та!

Мно - га - я лі - та!

А в полі, полі сам Господь ходив,
Сам Господь ходив, жито породив,
Жито-пшеницю, всяку пашницею.
Діва Марія за Ним ходила,
За Ним ходила, Його просила:
А вроди, Боже, жито-пшеницю,
Жито, пшеницю, всяку пашницею!
Сію, вію, посіваю,
З Новим Роком поздоровляю!
Многая літа! (3)

Записали Я. Пришедько та М. Музика
в Музеї народної архітектури та
 побуту України від фольклорного
колективу с. Дубіївка Черкаського р-ну
Черкаської обл., 1997 р. Розшифрував
Л. Ященко.

БЛАГОСЛОВИ, БОЖЕ (весільна)

11

Помірно

Бла- го- сло-ви,   бо - же!   Бла- го- сло-ви,   бо - же,
 ще ї ти, о-тець,   ма - ти,   щє ї ти, о-тець,   ма - ти,
 Живво
 мо - ло - дих вкри - ва(ти).   А вже Га-лоч - ка   и - де,
 по - кри - ва - ти - ся   бу - де.   То не дзво - ни   дзво - ня - ть,
 то лю - ди го - во- рятъ   над мо - е - ю го - ло - во- ю,
 над ру - со - ю ко - со(ю).   Дай,   Бо- же,   дай,   Бо- же,
 ци - лу - ва - ти - ся,   ми - лу - ва - ти - ся,   дай,   Бо - же,   дай!

Благослови, Боже!
 Благослови, Боже,
 Ще ї ти, отець, мати, (2)
 Молодих вкрива(ти).

А вже Галочка іде,
 Покриватися буде.
 То не дзвони дзвонять,
 То люди говорять
 Над моєю головою,
 Над русою косо(ю).
 Дай, Боже! (2)
 Цілуватися, милуватися,
 Дай, Боже, дай!

Записали Я. Пришедько та М. Музика
 в Музеї народної архітектури та побуту
 України від фольклорного колективу
 с. Дубіївка Черкаського р-ну Черкаської обл.,
 1997 р. Розшифрував Л. Ященко.

СОЛОВЕЙКУ СИЗЕНЬКИЙ (весільна)

12

Широко, енергійно

Со - ло - вей - ку си - зень - кий,
со - ло - вей - ку си - зень - кий, в _ те - бе го - лос то - ненъ - кий,
дай ма - тін - ці зна - ти, що йду ве - че - ря(ти).
Не - хай ненъ - ка чу - е, ве - че - рять го - ту(е).

The musical score consists of three staves of music in 4/4 time, treble clef, and a key signature of one sharp. The lyrics are written below the notes, corresponding to the melody.

Соловейку сизенький, (2)

В тебе голос тоненький,

Дай матінці знати,

Що йду вечеряти.

Нехай ненька чує,

Вечерять готове!

Ой були ми в свата - (2)

З верби, з лози хата,

Одвірки з берези

І дружки тверезі.

Схилилася вишня, (2)

Як матінка вийшла

До свого дитяти -

Просити до хати.

На добридень тому, (2)

А хто в цьому дому,

Старому й малому,

Князеві молодому!

Увійшли в світлицю, (2)

Глянем на полицю:

На полиці паляниці,

Здрастуйте, молодиці!

Записала Л. Орел
у с. Моринці
Звенигородського
р-ну Черкаської
обл. від жінок
пенсійного віку
Шельги О. А.,
Криклі Л. С.,
Луценко Г. Д.,
Зозулі Є. П.,
Турчененко Є. Є.
Експедиція
ДМНАПУ, 1989 р.
Розшифрував
Л. Ященко.

А Я В СВОГО БАТЬКА НА ОДХОДІ (весільна)

13

Повільно. $\text{J} = 66$

Одна

A я в сво- го бать- ка на од- хо- ді,

Всі

а я в сво- го бать- ка на од- хо- ді,

по- са- ди- ла го- ріх на го- ро(ді).

А я в свого батька на одході (2)

Посадила горіх на городі.

Рости, рости, мій горішеньку, (2)

Батенькові та й на втішеньку.

Рости, рости та й укорінися, (2)

Даєш мене та й не журишся.

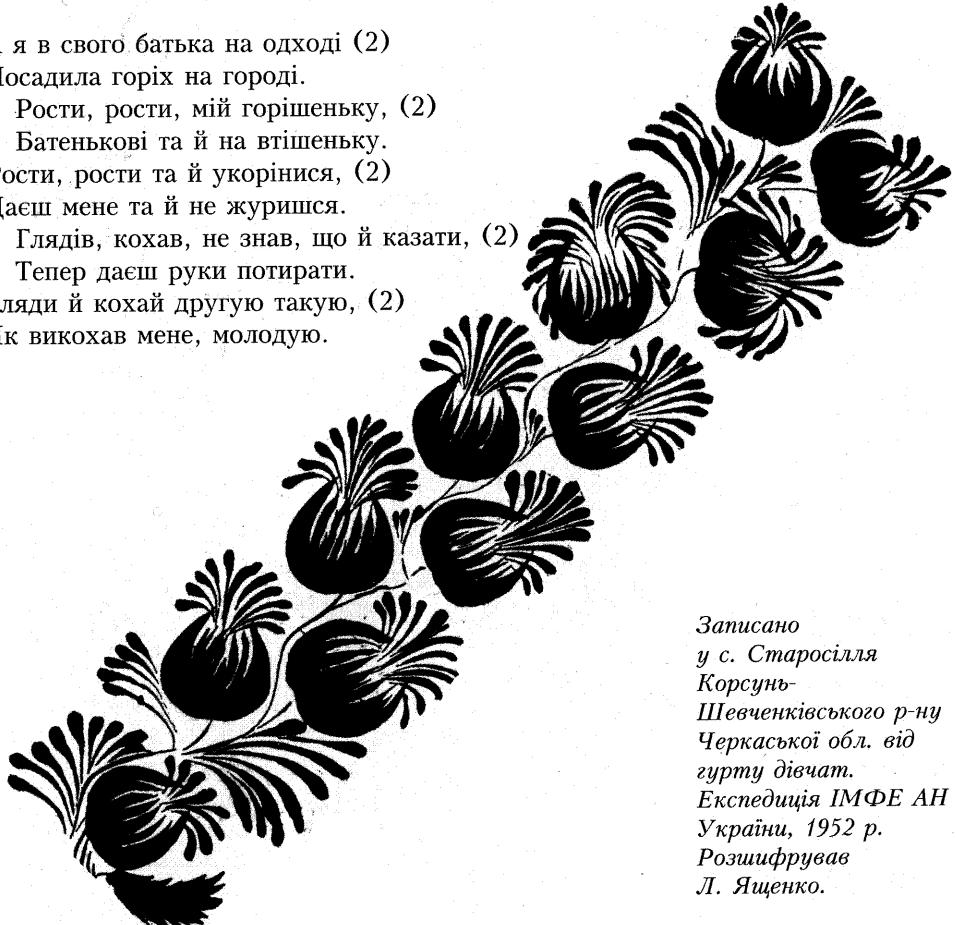
Глядів, кохав, не знов, що й казати, (2)

Тепер даєш руки потирати.

Гляди й кохай другую такую, (2)

Як викохав мене, молодую.

Записано
у с. Старосілля
Корсунь-
Шевченківського р-ну
Черкаської обл. від
гурту дівчат.
Експедиція ІМФЕ АН
України, 1952 р.
Розшифрував
Л. Ященко.

ТА НАЗБИРАЛА ЗБІР (весільна)

14

Помірно. $\text{♩} = 58$

Та на-зби - ра - ла збір по-вен двір,
ви - би - ра - ла дру - же - чок на ви - бір.

Та назбирала збір
Повен двір,
Вибирала дружечок
На вибір.

Та й думайте, дружечки,
Та й гадайте,
Та як мені батенька
Забувати.

Та як мені батенька
Забувати,
Та як мені свекорка
Називати.

Та назову ж я його
Батеньком —
Він мені батеньком
Не буде.

Він мені батеньком
Не буде,
На мойому серденьку
Жаль буде.

Записали Т. Онопа
і О. Васильченко
у м. Кам'янка
Смілянського р-ну
Черкаської обл. 1948 р.

ОЙ ЧУМАЧЕ ДА ЧУМАЧЕ (чумачька)

15

Помірно

O-й(u) чу - ма - че да чу - ма - че, да ге - й(u), о-й(u) чу -
ма - че да чу - ма - че, да жит - тя
тво - е да со - ба - че.

Ой чумаче да чумаче, да гей,
Ой чумаче да чумаче, да
Життя твое да собаче.

Ой чом не сіеш да ні й ореш, да гей,
Чом не сіеш ні й ореш, да
Чом не рано да з Криму йдеш?
Ой да я ж сію да я й орю, да гей,
Ой я ж сію, я й орю, да
Я й найранше да з Криму йду.

Ой я й найранше
да з Криму йду, да гей,
Я й найранше да з Криму йду, да
Всіх чумаченьків веду.

Ой тільки ж нема й одного, да гей,
Тільки нема й одного, да
Мого брата да меншого.

Ой десь остався й у Криму, да гей,
Десь остався й у Криму, да
Важить солі да на вагу.

Ой случилася й біда, да гей,
Ой случилася ж біда, да
Сіль голову да побила.

Ой то ще ж браття не біда, да гей,
То ще ж браття, не біда, да
Єсть у Криму да свобода.

Ой будем косить очерет,
Будем косить очерет, да
Будем варить вечерять.

Ой накосимо споришу, да гей,
Накосимо споришу, да
Наваримо да кулішу.

Да наваримо кулішу, да гей,
Наваримо да кулішу, да
Пом'янем його душу.

Записали
Я. Пришедько,

М. Музика, Е. Шевченко та
П. Зубченко у с. Великий Хутір Драбівського
р-ну Черкаської обл. від бандуриста Михайла
Коваля. 1997 р. Розшифрувала К. Міщенко.

ПО ГОРАМ, ГОРАМ САМ ГОСПОДЬ ХОДИВ (псалома) 16

Помірно

По го - рам, го - рам сам Го - сподъ хо - див,
сам Го - сподъ хо - див и са - ди са - див,
сам Го - сподъ хо - див и са - ди са - див.

По горам, горам сам Господь ходив,
Сам Господь ходив і сади садив. (2)
Сам Господь ходив і сади садив,
Молодим удовам та їй приказував: (2)
Молоді удови, поливайте сади
Ранковою росою і гарячою слізовою. (2)
А одна удова не злюбила того —
Із-за гір-гори напустила води. (2)
Із-за гір-гори напустила води,
І гарячої, і киплячої. (2)

А по тій же воді грішні душі пливуть,
Грішні душі пливуть ще їй приказують: (2)
Ой гріх же нам, гріх, та ще більший гріх,
Що ми утренюю та їй просиплювали.
Що ми утренюю та їй просиплювали,
А обідню прообідували. (2)
А вечірню та їй прогулювали
У вишневих садах, в прохолодних вечорах. (2)
У вишневих садах, в прохолодних вечорах....
Ой гріх же нам, гріх, та ще більший гріх! (2)

Записали Я. Пришедько, М. Музика,
Є. Шевченко та П. Зубченко у с. Великий
Хутір Драбівського р-ну Черкаської обл. від
бандуристіста Михайла Ковала. 1997 р.
Розшифрував Л. Ященко.

ОЙ НЕ ЗНАВ КОЗАК, ТА ОЙ НЕ ЗНАВ СУПРУН

17

Повільно. $\text{J} = 48$

Один

Musical score for 'Oй не знев козак...' in G clef, 2/4 time. The score consists of three staves of music with lyrics in Ukrainian. The first staff starts with 'Ой не знев ко - зак, та ой не знев Су - прун,'. The second staff continues with 'а як сла - вонь - ки за - жи - ти. Гей, зі - брав вій - сько'. The third staff concludes with 'слав - не за - по - різь - ке та й пі - шов він ор - оду'.

Ой не знев козак
Та ой не знев Супрун,
А як славоньки зажити.
Гей, зібрав військо
Славне запорізьке
Та й пішов він орду бити.

2

Ой в суботу рано,
Рано-пораненку
Супрун з ворогами стявся,
Гей, в понеділок
В обідню годину
Сам в неволеньку попався.

2

— Гей, ти козаче,
Ти славний Супруне,
А де твої вороні коні?

— Гей, мої коні
В хана на припоні,
Сам я, молодий, в неволі.

2

— Гей, ти козаче,
Ти славний Супруне,
А де ж твої червоні жупани?
— Гей, мої жупани
Повдягали хани,
Мене закували в кайдани.

2

— Гей, ти козаче,
Ти славний Супруне,
А де ж твої та славні рушниці?
— Гей, мої рушниці
В хана у світлиці,
Сам я, молодий, в темниці.

2

Записала З. Василенко у с. Суботів
Чигиринського району Черкаської
області від гурту колгоспників.
Експедиція ІМФЕ АН України,
1953 р.

ІЗ-ЗА ГІР, З-ЗА ГІР ВИЛІТАВ СОКІЛ

18

Повільно. $\text{J} = 72$

Один

Iz-za giр, z-za giр   vi- li- tав со- кіл,
a   z-za   ху-   mo- pa   vi- li-   ma-   lo   dva.

Із-за гір, з-за гір
Вилітав сокіл,
Гей, а з-за хутора
Вилітало два.

А з-за хутора
Вилітало два,
Гей, та один другого
Братом називав.

Ой ти, брат сокіл,
Високо літав,
Гей, високо літав,
Що ж ти, брат, видав?
Видав же я, брат,
Зеленеє жито,
Гей, а у тому житі
Козака вбито.

Вбито козака
Не теперечки,
Гей, виросла трава
Між реберечки.

Записано у с. Гусакове
Звенигородського р-ну Черкаської
обл. від сестер Думанських.
Експедиція ІМФЕ АН України,
1952 р. Розшифрував Л. Ященко.

ЩУКА-РИБА В МОРІ

Повільно. $\text{J} = 80$

Один

Двое

Щу-ка=ри - ба   в мо -   ri   гу-ля- с по   во -   ли,

a   у   вдо -   ви   син   мо-ло-деңъ-кій,   та   ї   не-ма   ѹо -   му   до -   лі. // до(лі).

Щука-риба в морі
Гуляє по волі,
А у вдови син молоденький, | 2
Та ї нема ѹому долі.

Тільки тї долі,
Що чорнії брови,
Кінь вороний, сам молодий | 2
Десь гуляє по полі.
Вийшла ѹого мати
На лан жито жати,

Летів орел сизокрилий – | 2
Вона стала питати:
Орле сизокрилий,
Високо літаеш,
Чи не бачив ти мого сина, – | 2
Десь у полі гуляє.

Ой бачив я сина,
Та він не гуляє,
Лежить же він край дороги, | 2
Та лежить-спочиває.

Над ним ѹого коник,
Коник вороненький,
А над ѹого білим тілом | 2
Ворон пролітає.

Записано у с. Лебедин
Шполянського р-ну
Черкаської обл. від групи
дівчат. Експедиція ІМФЕ
АН України, 1952 р.
Розшифрував О. Ісаков.

СВІТИТЬ МІСЯЦЬ, СВІТИТЬ ЯСНИЙ

19

Повільно. $\text{♩} = 48$

Один

Сві- тить мі-сяць, сві- тить яс- ний та ще й яс-на- я зо-ря,

Одна

Сві- тить мі-сяць, сві- тить яс- ний
Та ще й ясная зоря.
Ой ку..., ой куди ж ти від'їжджаєш |
Зного рідного села?
Від'їжджаю, моя мила,
На всесвітню війну.
Пере..., переночуй, мій миленький, |
Хоч цю нічку зо мною!
Ой рад би я, моя мила,
Хоч три нічки ночувать,
Так бо..., так боюся, моя мила, |
Щоб походу не проспать!
Ой сам же ж ти добре знаєш,
Що я рано й устаю,
Як за..., як запіють перші піvnі, |
To я тебе розбуджу.
Піють піvnі, піють другі,
Ще й курочка сокоче.
Будить, будить мила миленького |
Він вставати не хоче.
Вставай, вставай, мій миленький,
Годі ж тобі й уже спать,
Бо вже, бо вже ж твої товариші |
Всі на кониках сидять!

Всі

Записано у с. Охматів Жашківського
р-ну Черкаської обл. від гурту молоді.
Експедиція ІМФЕ АН України, 1955 р.
Розшифрував Л. Ященко.

НІЧКА ТЕМНА ТА НЕВИДНАЯ

20

Широко

Nich - ka tem - na   ta ne - vid - na - - я,   nich - ka tem - na
 ta ne - vid - na - - я,   20 - lo - vonь - ka   mo - я бід - на - я.

Нічка темна та невиднaya, (2)

Головонька моя бідная.

З ким я буду цю ніч ночувати, (2)

З ким я буду розмовоно́йку мати?

Пущу коня на долиноньку, (2)

А сам ляжу на часиноньку.

Де взялася та й дівчинонька, (2)

Козаченька та й розбудила.

Вставай, козак, бо татари йдуть, (2)

Займуть коня, ще й тебе візьмуть.

Займуть коня сивогривого, (2)

Тебе, хлопця чорнобривого.

Записала Л. Орел у с. Моринці
 Звенигородського р-ну
 Черкаської обл. від жінок
 пенсійного віку Шельги О. А.,
 Криклі Л. С., Луценко Г. Д.,
 Зозулі Є. П., Турчененко Є. Є.
 Експедиція ДМНАПУ, 1989 р.
 Розшифрував Л. Ященко.

ТУМАН ЯРОМ, ТУМАН ЯРОМ

21

Поволі

Tu- man я - rom, tu - man я - rom, а mo - roz
 do - li - no - - ю; стрi - ча - е- ться
 ко - за - чень - ко з мо - ло - до - ю дiв - - чи - но(ю).

Туман яром, туман яром,
 А мороз долиною;
 Стрічається козаченко
 З молодою дівчиною.

Будь здорова, чорноброда,
 Ой куди ж ця дорога?
 Ця дорога, ця дорога
 Аж до синього моря.

Коло синього моря
 Кущ калини процвітає,
 Ой там мати свого сина
 У солдати виряджає.

Іди, сину, служи, сину,
 Аж до меншого брата,
 Там пошиють, там надінуть
 Государське плаття.

Записала Л. Орел у с. Шевченкове
 Звенигородського р-ну Черкаської обл.
 від Топчій Г. І., Кириченко О. П.,
 Олійник В. Т., Могильної П. О. Експедиція
 ДМНАПУ, 1989 р. Розшифрував Л.
 Ященко.

ПАСІТЕСЯ, СІРІ ВОЛИ

Поволі

22

Pa - ci - me - ся, ci - pi eo - ли,
не бій - те - ся вое - ка,
а я ni - ду до дів - чи -
ни, хоч бы - де по - мов - ка. // - мов - ка.

1. **2.**

Пасітесь, сірі воли,
Не бійтесь вовка,
А я піду до дівчини, | 2
Хоч буде помовка.

Пасітесь, сірі воли,
Понад берегами,
А я піду до дівчини | 2
Поза ворогами.

Розкопайте, люди, греблю,
Нехай вода рине;
Занехаймо те кохання, — | 2
Нехай воно згине.

Бо із цього коханнячка
Ні слави, ні вжитку:
Карим очам спання нема, | 2
А думкам спочинку.

Записав О. Правдюк
у м. Золотоноша Черкаської
обл. від О. Титаренка та
Б. Головчинського, 1959 р.

ОЙ ГАЮ МІЙ, ГАЮ

23

Широко, вільно
Одна

The musical notation consists of three staves of music. The first staff starts with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It contains the lyrics 'Ой га - ю мій, га - ю, ой'. The second staff begins with a bass clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It contains the lyrics 'гу - стий, не - про - гляд - - ний,'. The third staff starts with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It contains the lyrics 'Всі' at the beginning, followed by 'ої що на то - бі, га - - то, ой ли - стя - чка' and 'не - ма(є)!'. The music features various note values including eighth and sixteenth notes, with some notes connected by stems.

Ой гаю мій, гаю,
Ой густий, непроглядний,
Ой що на тобі, гаю,
Ой листячка немає!

Листячка немає,
Ой вітер не колише,
Ой що брат до сестриці
Ой часто листи пише.

Часто листи пише,
Ой у листах питає:
Ой чи привикла, сестро,
Ой на чужому краї?

Ой хоч не привикла,
Ой треба привикати,
Ой коли породила
Ой нещасною мати.

Записав Л. Ященко
в с. Драбів Черкаської обл.
від групи дівчат, 1960 р.

РОЗКОПАЮ ГОРУ

24

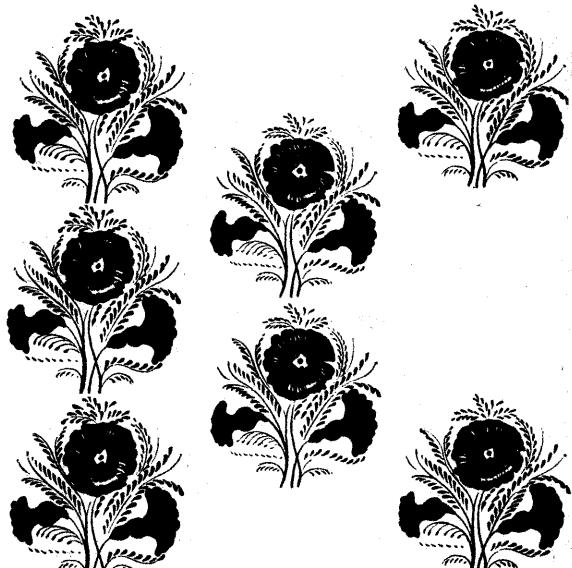
Широко, вільно
Одна

Всі

The musical notation consists of two staves. The first staff is in 2/4 time, starting with a treble clef, a key signature of one sharp, and a tempo marking of 'Широко, вільно'. It features a mix of eighth and sixteenth notes. The lyrics 'Роз - ко - па - то' are written below the notes. The second staff continues in 2/4 time with a treble clef and a key signature of one sharp. It includes a measure in 4/4 time. The lyrics 'го - ру (жи), ой роз - ко - на' are written below the notes. The third staff begins in 6/8 time with a bass clef and a key signature of one sharp. It features eighth-note patterns. The lyrics 'го - ру (жи), ой по - са - до жу' are written below the notes. The fourth staff continues in 6/8 time with a bass clef and a key signature of one sharp. The lyrics 'я(й) ро - жу.' are written below the notes.

Розкопаю гору (жи),
Ой розкопаю гору (жи),
Ой посаджу я (й) рожу.
Не повная рожа (жи),
Ой не повная (й) рожа (жи),
Ой не вір(и)на сторожа.
Вітер повіває (жи),
Ой вітер повіває,
Ой рожу розстеляє.
Батько дочку лає (жи),
Ой батько (жи) дочку (й) лає,
Ой гулять (и) не пускає.
Мати горе знає (жи),
Ой мати (жи) горе знає,
Ой гулять (и) посилає.
Гуляй, гуляй, доню (жи),
Ой гуляй, гуляй, доню (жи),
Ой поки молодая (жи).

Як старая станеш,
Ой старая (й) станеш,
Ой гулять (и) перестанеш.
Гуляла, гуляла (жи),
Ой гуляла, гуляла (жи),
Ой мати (жи) не спиняла.
Тепер зупинила (жи),
Ой тепер зупинила (жи)
Ой малая дитина.

Записав Ю. Таранченко
в с. Чапайка Золотоніського
р-ну Черкаської обл. від
колгоспниць П. Крамаренко,
Т. Тертишної, М. Данник та
М. Гур, 1939 р.

НАЛЕТИЛИ СІРІ ГУСИ

25

Помірно

1. На - ле - ти - ли ci - ri gy - si на став жи - ру - ва - ту -

на - ї - ха - ли ко - за чен - ки в _ се - ло зи - му - ва - ту -

2. Жи - ру - ва - ли ci - ri gy - si

Налетіли сірі гуси на став жиравати;
Наїхали козаченьки в село зимувати. (2)

Жиравали сірі гуси — знялись полетіли;
Зимували козаченьки — знялись, виїздили. (2)

Чом ти мене, моя мати, рано не збудила,
Ой як тій козаченьки з села виїздили? (2)

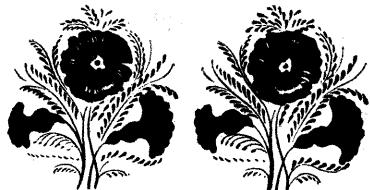
Тим я тебе, моя доню, рано не збудила,
Що твій мицій вперед іхав — щоб ти не тужила. (2)

Ти думаєш, моя мамо, що я не журюся?

Ой як вийду на вулицю — од вітру хилюся. (2)

Ти думаєш, моя мамо, що я і не плачу?

За дрібними слізоньками стежечки не бачу. (2)

Записали Я. Пришедько та М. Музика
в Музеї народної архітектури та побуту
України від фольклорного колективу
с. Дубіївка Черкаського р-ну Черкаської обл.,

ОЙ СУДОМА ТА НАМ, БРАТЯ

26

Поволі

1)

Ой су - до - ма та нам, брат - тя, ой су - до - ма:

не - ма хлі - ба ні сно - поч - ка

2. ...ли - ха - я го - оди - на

а - ні в _ по - лі, ні вдо - ма.

Ой судома та нам, братя,
Ой судома:

Нема хліба ні снопочка
Ані в полі, ні вдома.

Ой побила та нас, браття,
Лихая година, —
Син за батька не одробить,
А батько за сина.

Ой побила та нас, браття,
З бідочкою, —
Пішла мати на лан жати
Удвох із дочкою.

Прийшли ж вони на нивочку,
Сіли відпочити,
Оглянувшись назад себе —
Пан-отаман іде.

Як приїхав пан-отаман
Та й став людей бити:
Ой чом же ви та й не жнете?
Пора снопи носити!

Ой тим же ми та й не жнемо,
Що росяна нива,
Побила б вас із панами
Лихая година!

Якби били тільки пани,
А то ще й підпанки...
Прийдеш з панщини додому,
То їси підпалки.

Записала Л. Орел у с. Шевченкове Звенигородського р-ну Черкаської обл.
від Олійник Віри Тимофіївни 1915 р.н., онуки Ісака Маломужа — родича Т. Шевченка. (За словами її діда, що пісню співав у останній свій приїзд у Кирилівку сам Тарас Шевченко). Експедиція ДМНАПУ, 1989 р.
Розшифрував Л. Ященко.

ОЙ З-ЗА ГОРИ ТУМАН НАЛЯГАЕ

27

Широко. ♩ = 70

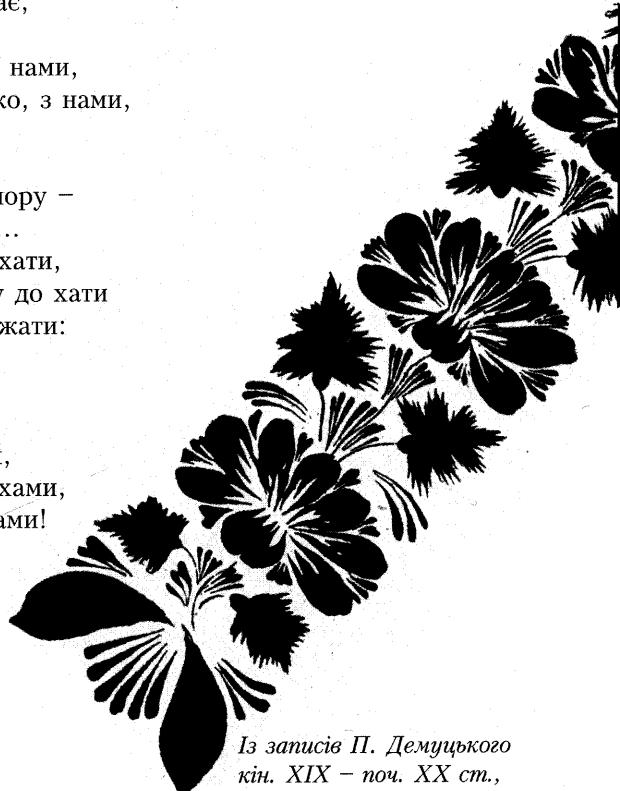
Oй з=за го - ри ту - ман на - ля - га - е, гей, ой з=за го - ри
 ту - ман на - ля - га - е, за ту - ма - ном ні - чо - го не вид - но.

Ой з-за гори туман налягає,
 Гей, ой з-за гори туман налягає,
 За туманом нічого не видно.

Тільки видно в степу криниченьку,
 Гей, тільки видно в степу криниченьку,
 Там холодна та й водиченька.
 Ой там козак коня напуває,
 Гей, ой там козак коня напуває,
 А дівчина води підливає.

Ой поїдьмо, дівчинонько, з нами,
 Гей, ой поїдьмо, дівчинонько, з нами,
 З молодими та й козаками!
 Вийшла мати за нову комору,
 Гей, вийшла мати за нову комору –
 Нема дочки, нема й поговору...

Ввійшла мати знадвору до хати,
 Гей, ввійшла мати знадвору до хати
 Да стала своїх синів пробуджати:
 Сини мої, сини дорогії,
 Гей, сини мої, сини дорогії,
 Осідлайте коні воронії.
 Поганяйте битими шляхами,
 Гей, поганяйте битими шляхами,
 А доганяйте сестру з козаками!

Із записів П. Демуцького
 кін. XIX – поч. XX ст.,
 с. Охматів Жашківського р-ну
 Черкаської обл.

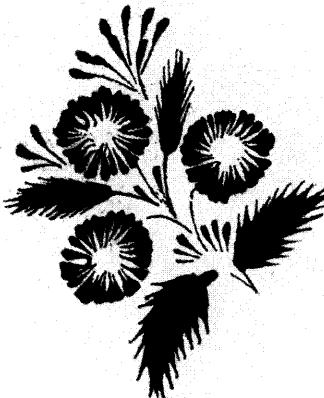
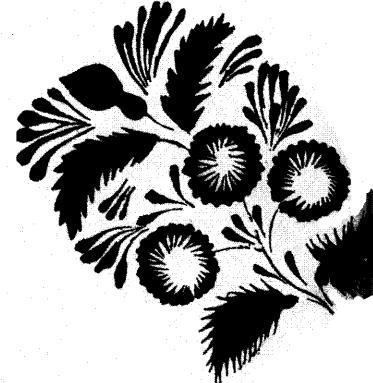
ОЙ ПІДУ Я ШУГОМ

28

Широко, вільно

Oй пі - ду я шу - гом, та й не бе - ре - гом,
 лу - гом, а чи не зу - стрі - ну - ся
 та й з_не - суд - же - ним дру - гом.

Ой піду я шугом, та й не берегом, лугом,
 А чи не зустрінуся та й з несудженим другом.
 Ой здоров був, луже, мій несуджений друже,
 А як ми із тобою та й любилися дуже.
 Як ми любилися, всі вороги журилися,
 А як ми й перестали, всі вороги раді стали.
 Як ми зазнавалися, сухі дуби розвивалися,
 А як ми й перестали, й однолітки повсихали.
 Як ми любилися, та як зерно в оріci,
 А тепер розійшлися, та як туман по лісі.
 Як ми любилися, та як голубів пара,
 А тепер розійшлися, та як чорная хмара.

Записала К. Міщенко від бандуриста
 Михайла Ковала, с. Великий Хутір,
 Драбівський р-н, Черкаська обл., 1994 р.
 Розшифрував Л. Ященко.

НЕ ХОДИ, УЛАНЕ

29

Помірно.

Один

Всі

1. Не хо-ди, у - ла - не, ой не хо - ди - (u)й, у -

ла
не,

по - над

бе -

ре - га(ми).

1), 1a) Один

Всі

2. Не су-ши сер - день - ка, ой не су - ши - (u) сер -

день

ка

чор

ни

ми

бро - ва(ми).

1) Один

Двоє

3. Чор - ні бро - ви ма - ю,

ой чор - ni

1a) Один

Двоє

4. Pi - ду до рі - чень - ки

Не ходи, улане,
Ой не ходи, улане,
Понад берегами.

Не суши серденька,
Ой не суши серденька
Чорними бровами.

Чорні брови маю,
Ой чорні брови маю
Та й не оженюся.

Піду до річенки,
Ой піду до річенки
Та й там утоплюся.

Не топись, козаче,
Ой не топись, козаче,
Бо дівчина плаче.

Нехай вона плаче,
Ой нехай вона плаче,
Вона перебуде.

Вона й перебуде,
Ой вона й перебуде,
Вона й моя буде.

Записано у с. Козацьке
Звенигородського р-ну
Черкаської обл. від гурту
жінок. Експедиція ІМФЕ
АН України, 1952 р.
Розшифрував Л. Ященко.

ПОЛОВИНА САДУ ЦВІТЕ

30

Помірно. = 72

Один

По - ло - ви - на са - ду цві - те,

Bei

по - ло - ви - на в'я - не, тяжк - ко = важк - ко

на сер - денньку, як ве - чір на - ста - (не).

Половина саду цвіте,
Половина в'яне,
Тяжко-важко на серденьку,
Як вечір настане.

Тяжко-важко на серденьку,

Як вечір настане:

Усі хлопці на вулиці,

А мого немає.

Усі хлопці на вулиці,

А мого немає,

Чи він сіє, чи він оре,

Чи дома немає?

Чи він сіє, чи він оре,

Чи дома немає,

Чи в тихому Дунаєві

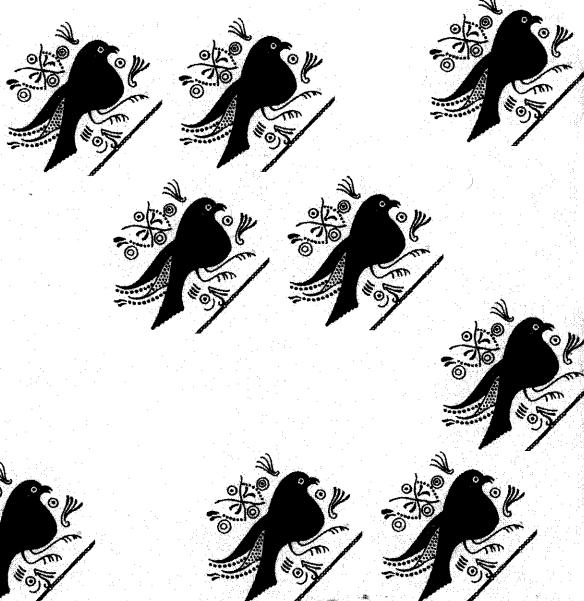
Коня напуває?

А кінь бреде, води не п'є

Доріженку чує,

Десь мій милий чорнобривий

З другою ночує.

Записано у с. Старосілля Корсунь-Шевченківського р-ну
Черкаської обл. від гурту дівчат. Експедиція ІМФЕ АН
України, 1953 р. Розшифрував Л. Ященко.

ОЙ ТУМАН ЯРОМ НАЛЯГАЕ

31

Помірно. $\text{J} = 52$

Один

Група

Bei

1) Bei

Ой туман яром налягає,

Ой батько сина вговоряє.

Ой слухай, сину, мого слова

Та й не йди гулять – сиди вдома.

Ой а син батька не послухав –

Осидлав коня та й поїхав.

Ой іхав полем, іхав другим,

А на третьому становився.

А на третьому становився,

Ой під ним коник зноровився.

Ой під ним коник зноровився,

Молодий козак зажурився,

Молодий козак зажурився –

Ой до дівчини опізнівся.

Записано у с. Козацьке
Звенигородського р-ну Черкаської обл.
від гурту жінок. Експедиція ІМФЕ
АН України, 1952 р. Розшифрував
Л. Ященко.

ОЙ ОРАВ ЖЕ МІЙ МИЛЕНЬКИЙ

32

Помірно

Один

Група

Oй о - рав же мій ми - ленъ - кий од лъо - ду до
льо - ду, та ѹ ви - о - рав мій ми - ленъ - кий
об - ліг на ква - со(ло).

Один

Всі

По - са - ди - ла ква - со - ли - ну та ѹ і - ду до -
до - му, за - гля - ну - ла у ши - но - чок =
п'є ми - лий з_ку - мо(ло).

Ой орав же мій миленький
Од льоду до льоду,
Та ѹ виорав мій миленький
Обліг на квасолю.

Посадила квасолину
Та ѹ іду додому,
Заглянула у шиночок –
П'є милий з кумою.
Ой чи тобі, кумо моя,
Нема дома діла,
Що ти з моїм чоловіком
В шиночку засіла?

Ой приходжу ж я додому,
В мене в печі дрова...
Сюди-туди повернулась –
Вечеря ѹ готова.

Насипала борщу й каши
Та ѹ поклала ложки,
Сама сіла коло стола,
Заплакала трошки...

Записали
Я. Пришедько,
М. Музика,
Є. Шевченко та
П. Зубченко у
с. Великий Хутр
Драбівського р-ну
Черкаської обл.
від бандуристки
Михайлай Коваль
та його односельців.
1997 р.
Розшифрував
Л. Ященко.

ОЙ УСТАНУ Я В ПОНЕДІЛОК

33

Помірно

Ой у- ста- ну я в_по-не- ді - лок ра- нень - ко,

Ой устану я в понеділок раненько,
Ой та вмисося да чистенько й біленько.

Ой да й сяду я край віконечка прясти,
Ой да пущу я волоконце в оконце.

Ой да пущу я волоконце в оконце,
Ой подивлюся, чи не сходило сонце.

Ой я ж думала, що то сонечко сходить,
Ой то ж мій милюй да по риночку ходить.

Ой то ж мій милюй да по риночку ходить,
Ой чужу милу да за рученьку водить.

Ой чужу милу да цілус ѹ милює,
Ой а на мене да й нагайку готує.

Ой води, милюй, да по три, по чотири
Ой а я буду сама краща між ними.

Записали Я. Пришедько, М. Музика,
Є. Шевченко та П. Зубченко
у с. Великий Хутр Драбівського р-ну
Черкаської обл. 1997 р.
Розшифрував Л. Ященко.

ОЙ ІЗ-ЗА ГОРИ ТА БУЙНИЙ ВІТЕР ВІЄ

34

Помірно

Oй із-за гори та буйний вітер віє,
ої там у- ді- вонь - ка ма_й пше- ни - чень - ку си - е.

1)

oй там у- ді- вонь - ка ма_й пше- ни - чень - ку си - е.

Ой із-за гори та буйний вітер віє,
Ой там удівонька та й пшениченьку сіє. (2)
Ой посіявиши, та й стала волочити,
А заволочивши, стала Бога просити: (2)
Ой уроди, Боже, та й пшениченьку яру
На вдовиних діток та й на вдовину славу. (2)
Діти ж мої, діти, ой горе ж мені з вами,
Ой що ж немає та й старшого над вами. (2)
Мати наша, мати, та й не журися нами —
Ми повиростаем та й розійдемось самі. (2)
А буде ж нас, мати, по горах, по долинах,
А буде ж нас мати, та й по чужих українах. (2)
Та будеш ти, мати, як зозуленька, кувати,
Та будеш ти, мати, нас докупочки збирати. (2)
Та будеш ти, мати, як голубонька, густи,
Та нікому буде тобі водички принести. (2)

Записали Я. Пришедько, М. Музика,
Є. Шевченко та П. Зубченко
у с. Великий Хутір Драбівського р-ну
Черкаської обл. від бандуристиста
Михайла Ковала. 1997 р.
Розшифрувала К. Міщенко.

ПТИЧКА НЕВЕЛИЧКА ПО ПОЛЮ ЛІТАЕ

35

Поволі, плавно

Птич - ка не - ве - лич - ка по по - лю лі - та - е,

птич - ка не - ве - лич - ка по по - лю лі - та - е.

По по - лю лі - та - е.

Птичка невеличка по полю літає, (2)

По полю літає.

По полю літає, травку розгортая, (2)

Травку розгортая.

Травку розгортая, сокола шукає, (2)

Сокола шукає.

Соколе ж мій ясний, ти мій друг прекрасний, (2)

Ти мій друг прекрасний.

Гордуєш ти мною, як вітер травою, (2)

Як вітер травою.

Як вітер травою, мороз долиною, (2)

Мороз долиною.

Мороз долиною, козак дівчиною, (2)

Козак дівчиною.

Записали Я. Пришедько, М. Музика,
Є. Шевченко та П. Зубченко
у с. Великий Хутрі Драбівського р-ну
Черкаської обл. від бандуриста
Михайла Ковала та його родини.
1997 р. Розшифрувала К. Міщенко.

ОЙ НЕ ХОДИ, ТА РОЗКУДРЯВЧИК

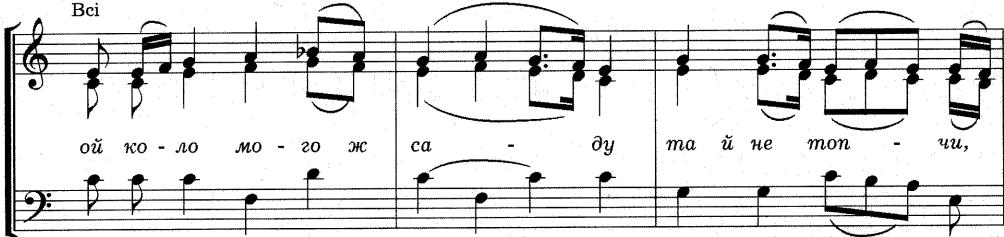
36

Помірно. $\text{♩} = 63$

Один

Всі

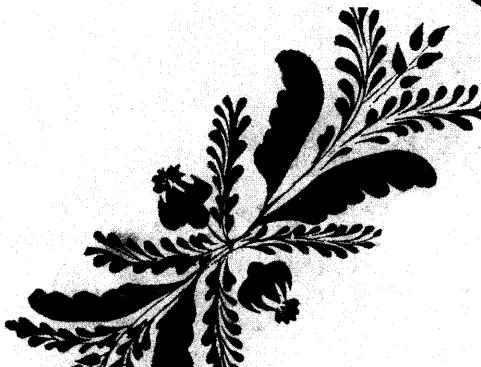
Ой не ходи, та розкудрявчик,
Ой коло мого ж саду,
Та й не топчи, ой розкудрявчик,
Ой мого винограду.

Не для тебе, та розкудрявчик,
Ой та я посадила,
А для того ой посадила,
Ой кого я любила.

А для того ой я садила,
Ой кого я любила,
Та для того ой поливала,
Ой кого цілавала.

Записано у с. Суботів Чигиринського р-ну
Черкаської обл. від гурту колгоспників.
Експедиція ІМФЕ АН України, 1953 р.
Розшифрувала З. Василенко.

ЯК МИКИТА ВОЛИ МАВ

37

Поволі

Одна

1)

Як Ми - ки - та ж(и) во - ли мав, на три се - ла ку - му - вав.

Bci

1)

Гей, гей, гей! На три се - ла ку - му - вав.

2. ...Во - ро - нів - ку.

Як Микита ж воли мав,
На три села кумував.
Гей, гей, гей,
На три села кумував.

На Вільшану, на Вербівку,
Ще ѿ на третю Воронівку.
Гей, гей, гей,
Ще ѿ на третю Воронівку.

Як Микита приупав,
То Микита не кум став.
Гей, гей, гей,
То Микита не кум став.

А у кума хрестини –
Микити не просили.
Гей, гей, гей,
Микити не просили.

А у кума п'ють вино –
Ми в порозі стоїмо.
Гей, гей, гей,
Ми в порозі стоїмо.

Ходім, жінко, додому,
Та ѿ не кажи ні кому.
Гей, гей, гей,
Та ѿ не кажи ні кому.

Що ми в кума були
Та ѿ не їли, не пили.
Гей, гей, гей,
Та ѿ не їли, не пили.
Їдьмо, жінко, у місто
Та продаймо намисто.
Гей, гей, гей,
Та продаймо намисто.
Ще ѿ намиста не продав,
Сім пар волів сторгував.
Гей, гей, гей,
Сім пар волів сторгував.

Записала Л. Орел у с. Шевченкове
Звенигородського р-ну Черкаської обл.
від Топчій Г. І., Кириченко О. П.,
Олійник В. Т., Могильної П. О.
Експедиція ДМНАПУ, 1989 р.
Розшифрував Л. Ященко.

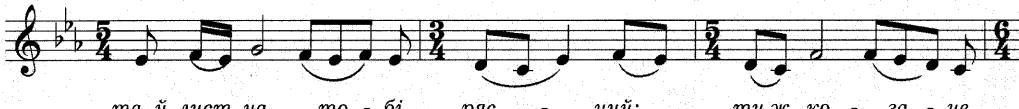
ОЙ ТИ ДУБЕ КУЧЕРЯВИЙ

38

Поволі

Ой ти, ду - бе ку - че - ря - вий,

та_й лист на то - бі ряс - ний; ти же, ко - за - че

мо - ло - день - кий, сло - ва - ми пре - крас - ний.

Ой ти дубе кучерявий,
Та й лист на тобі рясний;
Ти ж козаче молоденський,
Словами прекрасний.

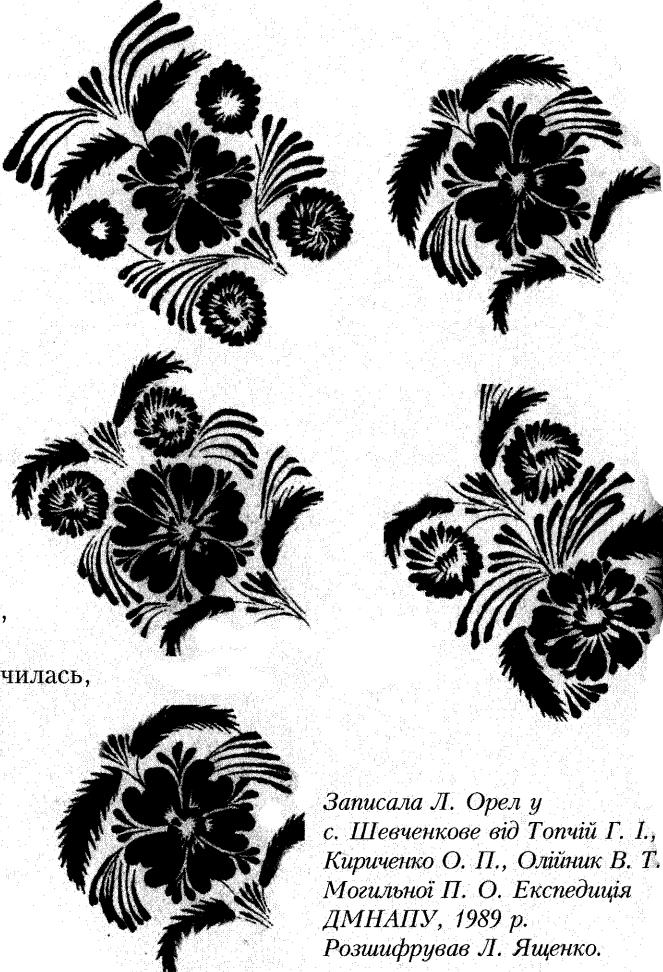
Ой слова твої ласкавії,
Ой а чортова думка,
Поки ж тебе не любила,
Гула ж, як голубка.

Ой гула ж, гула голубонька
Та й полинула в поле,
А летячи, говорила:
Горе ж мені, горе.

А летячи, говорила:
Ой горе ж мені, горе,
Утопила голівоньку,
Як у чорне море.

А вже моїй голівоньці
Та з моря не зринати,
З ким любилася – розлучилася,
Мушу забувати.

Ой з ким любилася – розлучилася,
Та й мушу забувати,
З ким не зналася –
повінчалася,
Мушу привикати.

Записала Л. Орел у
с. Шевченкове від Топчій Г. І.,
Кириченко О. П., Олійник В. Т.
Могильної П. О. Експедиція
ДМНАПУ, 1989 р.
Розшифрував Л. Ященко.

ЗАЙШЛО СОНЦЕ ЗА ВІКОНЦЕ

39

Помірно. $J=56$

Один

1)

Всі

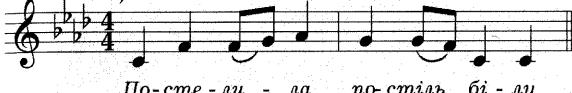
За-йшло сон - це за ві-кон-це, за зе-ле - ний сад,

2)

ци - лу-ють - ся, ми - лу - ють - ся, а хто ж цьо - му рад.

1)

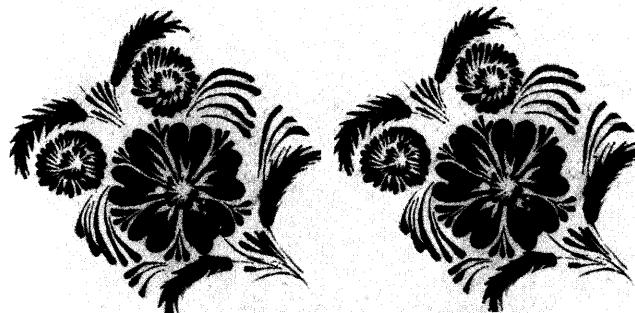

По-сте - ли - ла по-стіль бі - лу...

2)

ми - лу - ють - ся...

Зайшло сонце за віконце,
За зелений сад,
Цілуються, милуються,
А хто ж цьому рад.

Цілуються, милуються,
А хто ж тому рад.

Взяла парня за рученьку
Та й повела в сад.

Взяла парня за рученьку
Та й повела в сад.
Постелила постіль білу,
Положила спать.

Постелила постіль білу,
Положила спать,
Сама сіла коло нього,
Зажурилася.

Сама сіла коло нього,
Зажурилася.
Не журися, дівчинонько,
Ти будеш моя.

Записано у с. Козацьке
Звенигородського р-ну
Черкаської обл. від гурту
жінок. Експедиція ІМФЕ АН
України, 1952 р.
Розшифрував Л. Ященко.

ОЙ СТЕЛИСЬ, СТЕЛИСЬ, ОЙ БАРВІНОЧОК

40

Широко. $\text{J}=69$

Один

Двоє

1. Ой сте- лись,

сте - лисъ,

ой бар - ві

-

но - чок,

Всі

Один

Двоє

не ко - ре - nem = лис - том.

2-8. Не

ко - ре - nem = лис -

Всі

том...

Ой кли-кав

ко - зак

ой дів - чи

нонъ - ку

не

го -

ло -

сом =

свис - том.

Ой стелись, стелись, ой барвіnochok,
Не коренем – листом.

Не коренем – листом...

Ой кликав козак ой дівчиноньку

Не голосом – свистом.

Не голосом – свистом...

Та чи чула ти, ой дівчинонько,
Як я тебе кликав?

Як я тебе кликав...

Та коло твого ой подвір'ячка

Сивим конем іхав?

Сивим конем іхав...

Ой хоч я чула, ой хоч не чула,

Не озивалася.

Не озивалася...

Нічка темна, дощ дрібненький –

Не сподівалася.

Не сподівалася...

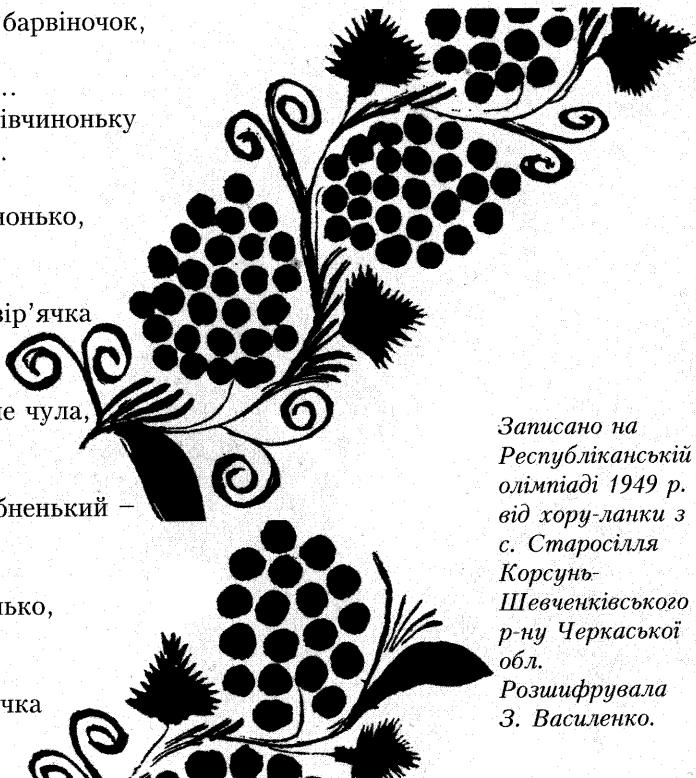
А бодай же ти, дівчинонько,

Зозулі не чула!

Зозулі не чула...

Та як ти мого голосочка

За сном не почула!

Записано на
Республіканській
олімпіаді 1949 р.
від хору-ланки з
с. Старосілля
Корсунь-
Шевченківського
р-ну Черкаської
обл.
Розшифрувала
З. Василенко.

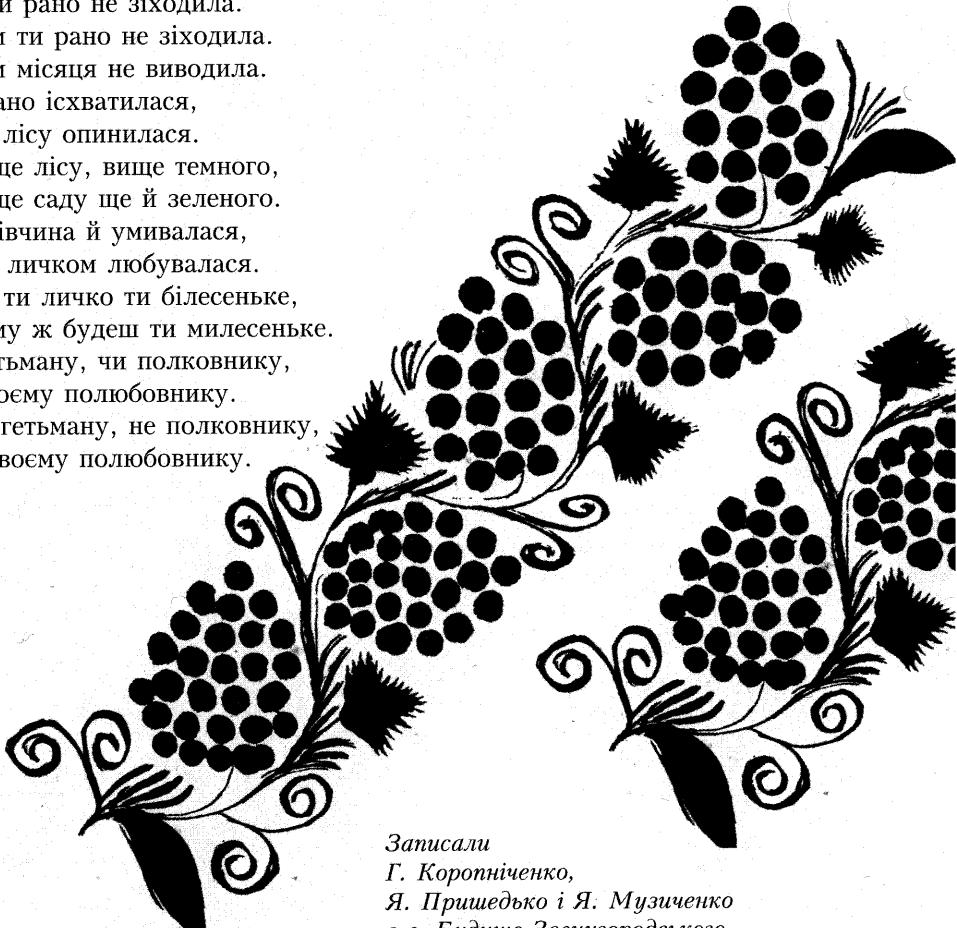
ОЙ ТИ ЗІРКО ТИ ВЕЧІРНЯЯ

Вільно
Одна

Oй ти зі - рко ты ве - чі - (i) - рнія - я,
чом ти ра - но не зі - хо - - да - ла?

Ой ти зірко ти вечірня,
Чом ти рано не зіходила.
Чом ти рано не зіходила.
Чом місяця не виводила.
А я рано ісхваталися,
Вище лісу опинилася.
Вище лісу,вище темного,
Вище саду ще й зеленого.
Там дівчина й умивалася,
Своїм личком любувалася.
Ой ти личко ти білесеньке,
Кому ж будеш ти милесеньке.
Чи гетьману, чи полковнику,
Чи своєму полюбовнику.
Не гетьману, не полковнику,
А своєму полюбовнику.

Записали
Г. Коропніченко,
Я. Пришедько і Я. Музиченко
в с. Будище Звенигородського
р-ну Черкаської обл. 2000 р.
Розшифрувала Г. Коропніченко.

ОЙ НА ГОРІ ХМАРНО

42

Помірно. $\text{♩} = 92$

Один

Група

Всі

Oй на горі хмарно,
дрібний дощ іде,
Козак до дівчини
Щовечора йде.

ко - зак до дів - чи - ни що - ве чо - ра їде.

Ой на горі хмарно,
Дрібний дощ іде,
Козак до дівчини | 2
Щовечора йде.

Козак до дівчини
Щовечора йде:
Дівчино-голубко, | 2
Порадь ти мене!

Дівчино-голубко,
Порадь ти мене:
Чи мені жениться, | 2
Чи ждати тебе?

Женися, козаче,
Як вийшла пора,
А я погуляю, | 2
Бо ще й молода.

Червона калина
Всю весну цвіла,
Молода дівчина | 2
Віночки плела.

Записано у с. Старосілля
Корсунь-Шевченківського р-ну
Черкаської обл. від жіночого
хору. Експедиція ІМФЕ АН
України, 1952 р. Розшифрував
Л. Ященко.

ОЙ КОТИЛАСЯ ТА ЯСНА ЗОРЯ З НЕБА

43

Широко, вільно

Oй ко - ти - ла - ся та яс - на зо - ря з _ не - ба
 ma_й u - na la do do - lu,
 ma_й u - na la do do(lu).

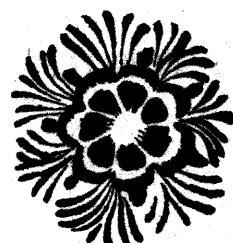
Ой котилася та ясна зоря з неба
 Та й упала додолу. (2)

Ой журилася та молода дівчина
 Та й своєю бідою. (2)

Ой а хто ж мене, та молоду дівчину,
 Та й проведе додому? (2)

Ой обізвався та козак молоденський
 Та й на воронім коню. (2)

Ой гуляй, гуляй, та молода дівчино,
 Я й проведу додому! (2)

Записав Л. Ященко.
 Наддніпрянщина,
 1960-і рр.

ОЙ ЗАЙШОВ МІСЯЦЬ ТА ЗАЙШОВ ЯСНИЙ

44

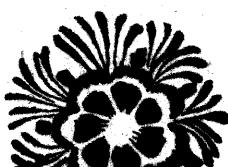
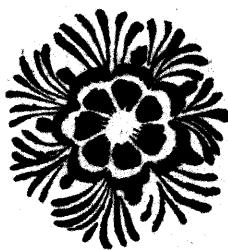
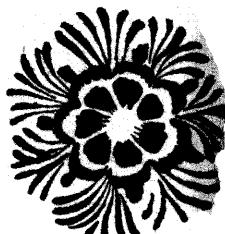
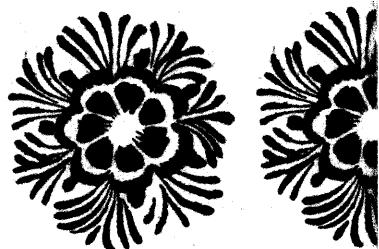
Помірно. ♩ = 69

Oй за - їшов мі - сяць та за - їшов яс - ний,
 за - їшов по - за хма - ру. Хо - дім,
 xo - дім, то - ва - ри - шу, на той кутпо - ма - лу.

Ой зайшов місяць та зайшов ясний,
 Зайшов поза хмару;
 Ходім, ходім, товаришу,
 На той кут помалу.

Ой годі, годі, та товаришу,
 На той кут ходити:
 Перестала дівчиночка
 Вірненко любити.
 Ой вірно любив, та вірно любив,
 Вірно закохався,
 Вона ж мене осудила, —
 Я й не сподівався.

Ой як я тебе та й осудила,
 Суди мене, Боже!
 Як я тебе не любила, —
 Скарай мене, Боже!

Записано у с. Охматів
 Жашківського р-ну Черкаської обл.
 від гурту жінок. Експедиція
 ІМФЕ АН України, 1955 р.
 Розшифрував Л. Ященко.

ЛЮБИВ ДІВЧИНУ, ДІВЧИНА МЕНЕ

45

Помірно

Варіант приспіву для останнього куплета:

...со - роч - ку да - ла й _ по - ці - лу - ва - ла.

Сорочку да - ла й _ по - ці - лу - ва - ла. О!

Любив дівчину, дівчина мене,

Казала вона: прийди до мене!

Прийди, прийди, серденько мое! (2)

Прийшов до неї я в понеділок —

Нема дівчини, поле барвінок.

Ага, нема дівчини вдома! (2)

Прийшов до неї рано в вівторок —

Нема дівчини а вже днів сорок.

Ага, нема дівчини вдома! (2)

Прийшов до неї рано в середу —

Нема дівчини, пасе череду.

Ага, нема дівчини вдома! (2)

Прийшов до неї рано у четвер —

Нема дівчини, немає їй тепер.

Ага, нема дівчини вдома! (2)

Прийшов до неї рано в п'ятницю —

Нема дівчини, пасе телицю.

Ага, нема дівчини вдома! (2)

Прийшов до неї рано в суботу —

Нема дівчини, робить роботу.

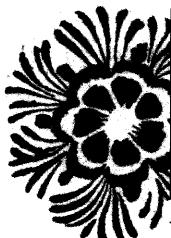
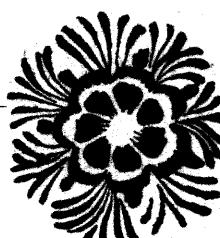
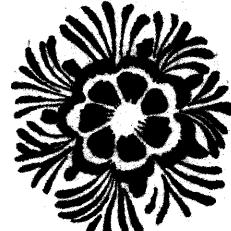
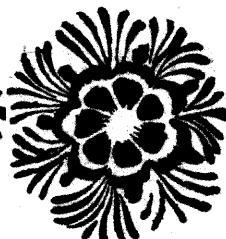
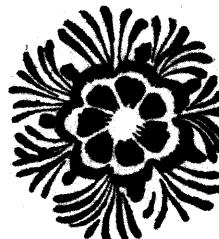
Ага, нема дівчини вдома! (2)

Прийшов до неї рано в неділю —

Дала дівчина сорочку білу.

Сорочку дала їй поцілувала! (2)

О!

З репертуару народного хору с. Ясна
Поляна Черкаського р-ну Черкаської обл.,
керівник О. Стадник, 1980-і рр.

ОЙ КОЛИ Б ТОЙ ВЕЧІР

46

Дуже повільно. $\text{♩} = 80$

Oй ко - ли б то й ве - чір ма ї по - ве - чо - рі - ло,
 то б мо - е сер - день - ко ма ї по - ве - се - лі -
 ло!

Ой коли б той вечір
 Та ї повечоріло,
 То б мое серденько
 Та ї повеселіло!

Ой коли б той вечір
 Та сонечко зайшло,
 Щоб мое серденько
 Та ї до мене прийшло!

Ой прийди, прилини,
 Ти яснєє сонце,
 То я тебе пушу
 Та ї через віконце!

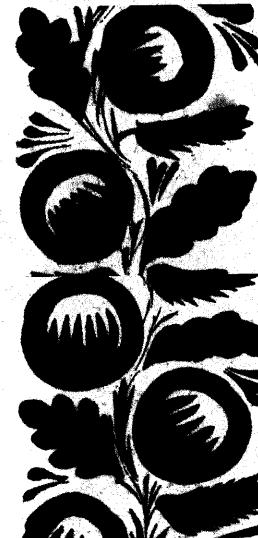
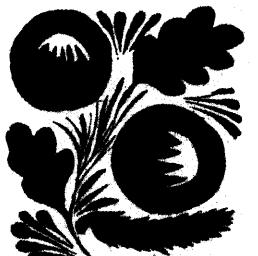
Ой як упускала -
 Легенъко зітхала,
 А як випускала -
 Плакала, ридала.

Ой як випускала -
 Плакала, ридала,
 Вийшла за ворота -
 Правдоњки питала:

Чи ти мене любиш,
 Чи з мене смієшся,
 До другої ходиш
 Та ї не признаєшся?

Ой я тебе люблю
 І любити буду,
 Признаюсь по правді -
 Сватати не буду!

Не позволять батько,
 Не позволять мати,
 Ще ї рід не позволить
 Дівчиноньку взяти.
 Ще ї рід не позволить
 Дівчиноньку взяти...
 Стиха говорімо,

З записів
 П. Демуцького
 кін. XIX -
 поч. ХХ ст.,
 с. Охматів
 Жашківського р-ну
 Черкаської обл.

СКРИПЛЯТЬ НОВІ ТА ВОРІТЕЧКА

47

Помірно. $J = 56$

Один

The musical score consists of two staves. The top staff is for voice and the bottom staff is for piano. The key signature is A major (two sharps). The tempo is indicated as 'Pomirno' with $J = 56$. The vocal part starts with 'Скрип-лять но - ві та во - рі - теч - ка на мо - роз, на мо -'. The piano part includes dynamic markings like **p**, **mf**, and **8**.

Скриплять нові та ворітечка
На мороз, на мороз. (2)

Ой хмариться і туманиться,
Либонь, буде дощ,
Буде дощ, буде дощ.

Ой дощику-поливайчику,
Поливай, поливай. (2)

Козаченку, до дівчинонки
Прибуваї, прибуваї. (2)

Записано у с. Охматів Жашківського р-ну
Черкаської обл. від учасників народного
хору П. Демуцького. Експедиція ІМФЕ АН
України, 1955 р. Розшифрував
Л. Ященко.

ДІДКУ, ДІДКУ, А Я ТВОЯ БАБКА

48

Швидко. $\text{J} = 144$

Один

Двос

Всі

Дідку, дідку,
А я твоя бабка,
Не бий мене, не лай мене, | 2
То я буду гладка.

Дідку, дідку,
Якби ти не бився,
То я б тобі заспівала, | 2
Щоб ти не журився.

Дідку, дідку,
Шовковая борода,
Чом ти мене не продав, | 2
Коли була молода?

Як була я молода,
То я була ловка:
Не ходила на вулицю, | 2
Боялася вовка.

Як була я молода,
Була в мене врода,
А тепер я на виду | 2
І в дзеркалі не найду.

Бабко, бабко,
Ти моя голубко,
Тим я тебе не продав, | 2
Що бігала прудко.

А тепер ти старенька,
Як голубка сивенька,
Ні побігти, ні піти, | 2
Тільки хату стерегти.

Записано у м. Кам'янка
Смілянського р-ну Черкаської обл.
від жіночого хору, 1956 р.
Розшифрував А. Гуменюк.

ОЙ НА ДУБІ, НА ДУБОЧКУ

49

Помірно. $\text{♩} = 104$
Один

Всі

Ой на ду-бі, на ду-бо-чку го-лу-би си-ді-ли.

То до-стань, ми-ла,

то до-стань, ми-ла, то до-стань, йо-хо-хо, мо-я чор-но-брив-ва.

Ой на дубі, на дубочку

Голуби сиділи.

То достань, мила, то достань, мила, | 2

То достань, йо-хо-хо, моя чернобрива!

Я дістати не здухаю,
Мицій мій, миленький,
Я дістати не здухаю,
Голубе сизенький.

То вмирай, мила, то вмирай, мила, | 2
То вмирай, йо-хо-хо, моя чернобрива!

Я ж умерти не здухаю,

Мицій мій, миленький,

Я ж умерти не здухаю,

Голубе сизенький.

Я доб'ю, мила, я доб'ю, мила, | 2

Я доб'ю, йо-хо-хо, моя чернобрива!

Де ж ти мене поховаєш,

Мицій мій, миленький,

Де ж ти мене поховаєш,

Голубе сизенький?

У рову, мила, у рову, мила, | 2

У рову, йо-хо-хо, моя чернобрива!

Що ти на мені посадиш,

Мицій мій, миленький,

Що ти на мені посадиш,

Голубе сизенький?

Будяка, мила, будяка, мила, | 2

Будяка, йо-хо-хо, моя чернобрива!

Чим ти мене пом'янеш,

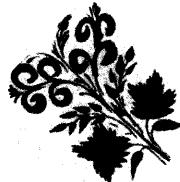
Мицій мій, миленький,

Чим ти мене пом'янеш,

Голубе сизенький?

Гарбузом, мила, гарбузом, мила, | 2

Гарбузом, йо-хо-хо, моя чернобрива!

Записано у с. Лебедин
Шполянського р-ну
Черкаської обл. від групи
дівчат. Експедиція ІМФЕ АН
України, 1952 р.
Розшифрував О. Ісааков.

ЗА ГОРОДОМ ДВА ДУБКИ

50

Помірно. $\text{J}=98$

Один

Швидше

За городом два дубки, (2)

Січи-рубай дерево,

Куди глянеш – зелено,

Два дубки.

Там стояли парубки, (2)

Січи-рубай дерево,

Куди глянеш – зелено,

Парубки.

Говорили про дівки, (2)

Січи-рубай дерево,

Куди глянеш – зелено,

Про дівки.

Та один каже – в мене є, (2)

Січи-рубай дерево,

Куди глянеш – зелено,

В мене є.

Та узяв Надю за платок, (2)

Січи-рубай дерево,

Куди глянеш – зелено,

За платок.

Та повів Надю у садок, (2)

Січи-рубай дерево,

Куди глянеш – зелено,

У садок.

Та нарвав Наді ягідок, (2)

Січи-рубай дерево,

Куди глянеш – зелено,

Ягідок.

Ой їж, Надю, не кривись, (2)

Січи-рубай дерево,

Куди глянеш – зелено,

Не кривись.

Всі

Записано у с. Старосілля
Корсунь-Шевченківського
р-ну Черкаської обл. від
гурту дівчат. Експедиція
ІМФЕ АН України, 1952 р.
Розшифрував Л. Ященко.

ОЙ ГАЙ, ГАЙ, ГАЙ ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ

51

Рухливо. ♩ = 116

1,7. Ой гай, гай, гай зе - ле - ненъ - кий,
тим я те - бе по - лю - би - ла, що ти мо - ло - денъ - кий.

2-6. Я на рин - ку бу - ла и го - ріл - ку пи - ла,
и роз - са - ди на - ку - пи - ла да го - род по - са - ди - ла.

Ой гай, гай, гай зелененький,
Тим я тебе полюбила,
Що ти молоденький.

Я на ринку була
І горілку пила,
І розсади накупила
Да город посадила.
І розсада моя
Прийнялася була,
А дівчина з козаком
Позналася була.

Ой ти мамо моя,
А я донька твоя,
Було мене бити-вчити,
Як маленька була.

А тепер я велика,
Треба мені чоловіка
Ні старого, ні малого –
Козаченка молодого.

Щоб і в полі орав,
І удома бував,
І мене, молодую,
До серденъка пригортав.
Ой гай, гай, гай зелененький,
Тим я тебе полюбила,
Що ти молоденький.

Записано у с. Гусакове
Звенигородського р-ну
Черкаської обл.
від квартету сестер
Думанських. Експедиція
ІМФЕ АН України, 1952 р.
Розшифрував Л. Ященко.

А В БАРИНІ ЗА ДВОРОМ

52

Рухливо. $\text{J} = 112$

Один

Всі

А в ба - ри-ні за дво- ром,

а в ба - ри-ні

за дво- ром,

А в барині за двором, (2)

Ти Ярина-Марина,

Кучерява Катерина, –

За двором.

Та посіяли дівки льон, (2)

Ти Ярина-Марина,

Кучерява Катерина, –

Дівки льон.

А той же льон не зійшов, (2)

Ти Ярина-Марина,

Кучерява Катерина, –

Не зійшов.

Та вродили гірчаки, (2)

Ти Ярина-Марина,

Кучерява Катерина, –

Гірчаки.

А то ільчанські парубки, (2)

Ти Ярина-Марина,

Кучерява Катерина, –

Парубки.

Записано у с. Старосілля
Корсунь-Шевченківського р-ну
Черкаської обл. від гурту
дівчат. Експедиція ІМФЕ АН
України, 1952 р. Розшифрував
Л. Ященко.

ОДНА ГОРА ВИСОКАЯ, А ДРУГАЯ НІЗЬКА

53

Повільно. $\text{J} = 63$

Один

Од - на го - ра ви - со - ка - я, а дру - га - я низь - ка, од - на ми - ла

Швидко. $\text{J} = 138$

Всі

Дуже швидко. $\text{J} = 200$

Одна гора високая,
А другая низька,
Одна мила далекая,
А другая близька.

Приспів:

Гей-я, гей! Гей-я, гей!
Дівчино моя мила,
Коханая, чорнобрива!
Дівчино моя мила,
Солдатика полюбила!
А у тої, далекої,
Воли та корови,
А у цеї, близенької,
Та й чорні брови.

Приспів.

Ой у тої, далекої,
Воли поздихають,
А у цеї, близенької,
Брови не зліняють.

Приспів.

Ой у тої, далекої,
Рушник на кілочку,
А у цеї, близенької,
Брови на шнурочку.

Приспів.

Ой я тую, далекую,
Мітлами помічу,
А до цеї, близенької,
Соколом полечу.

Приспів.

Ой я тую, далекую,
Хлопцям подарую,
А до цеї, близенької,
Та й сам помандрюю.

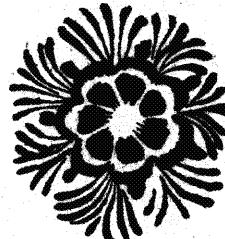
Приспів.

З записів П. Демуцького
кін. XIX – поч. XX ст.,
с. Охматів Жашківського
р-ну Черкаської обл.

- 3...Три зірочки та й докупочки (веснянка)
 4...А ми поле вигорем (веснянка)
 5...Ой не куй, зозуле (веснянка)
 6...Ой з-за гори вітер віє (купальська)
 7...Ой посім овес (обжинкова)
 8...Темної ночі новорождення
     (колядка)
 9...Ой красна-рясна в лузі калина
     (колядка дівчині)
 10...А в полі, полі сам Господь ходив
     (щедрівка)
 11...Благослови, Боже (весільна)
 12...Соловейку сизенький (весільна)
 13...А я в свого батька на одході
     (весільна)
 14...Ta назбирала збір (весільна)
 15...Ой чумаче да чумаче (чумацька)
 16...По горам, горам сам Господь ходив
     (псалтьма)
 17...Ой не знав козак та ой не знав Супрун
 18...Із-за гір, з-за гір вилігав сокіл
     Шука-риба в морі
 19...Світить місяць, світить ясний
 20...Нічка темна та невиднія
 21...Туман яром, туман яром
 22...Пасітесь, сірі воли
 23...Ой гаю мій, гаю
 24...Розкошна гору
 25...Налетіли сірі гусі
 26...Ой судома та нам, браття
 27...Ой з-за гори туман налягає
 28...Ой піду я шугом
 29...Не ходи, улане
 30...Половина саду цвіте
 31...Ой туман яром налягає
 32...Ой орав же мій миленький
 33...Ой устану я в понеділок
 34...Ой із-за гори та буйний вітер віє
 35...Птичка невеличка по полю літає
 36...Ой не ходи, та розкудрявчик
 37...Як Микита воли мав
 38...Ой ти дубе кучерявий
 39...Зайшло сонце за віконце
 40...Ой стелись, стелись, ой барвиночок
 41...Ой ти зірко ти вечірня
 42...Ой на горі хмарно
 43...Ой котилася та ясна зоря з неба
 44...Ой зайшов місяць
     та зайшов ясний
 45...Любив дівчину, дівчина мене
 46...Ой коли б той вечір
 47...Скриплять нові та ворітчка
 48...Дідку, дідку, а я твоя бабка
 49...Ой на дубі, на дубочку
 50...За городом два дубки
 51...Ой гай, гай, гай зелененький
 52...А в барині за двором
 53...Одна гора високая, а другая низька

**КНИЖКА ОЗДОБЛЕНА
 ОРНАМЕНТАМИ
 НАДІЇ БЛОКІНЬ
 [1894-1984],
 НАДРУКОВАНИМИ
 В 1937 РОЦІ.**

**ВИДАННЯ
 ПІДГОТУВАЛА
 ТВОРЧА ГРУПА:**

**Леопольд ЯЩЕНКО
 Лідія ОРЕЛ
 упорядкування пісень**

Володимир ЮРЧИШИН
*художній проект книжки,
 добір картинок, пластики
 та орнаментів*

**Тамара СТЕПАНКЕВИЧ
 Ольга ВАЩЕВСЬКА**
*комп'ютерне в'язання,
 ретуш*

Ірина САДОВА
*ідея видання
 відповідальний редактор*

Катерина МІЩЕНКО
*комп'ютерне складання
 нот, редактування текстів,
 коректура*

Тетяна СОЛОМАХА
коректура

ББК 85.314 (4УКР - 4ЧЕРК)
п 35

МИСТЕЦЬКО-
МУЗИЧНЕ
ВИДАННЯ

ПІСНІ ЧЕРКАЩИНИ

ISBN 966-95771-2-8

Добірка Леопольда Ященка

ФОРМАТ 60 X 84 1/16
ПАПІР КРЕЙДОВАНИЙ
ДРУК ОФСЕТНИЙ
Зам. №724

УСІ ПРАВА ЗАСТЕРЕЖЕНИ

© Леопольд Ященко, Лідія Орел
© Володимир Юрчишин
© Ірина Садова

ВИДАВНИЦТВО ГО
«ФОНД ІВАНА ГОНЧАРА»
ВУЛИЦЯ ІВАНА МАЗЕПИ, 29,
КИЇВ, 01015
TEL./FAX: (044) 573-9268
E-MAIL: FUNDHONCHAR@UKR.NET

ДРУК: ПОЛІГРАФІЧНА ФІРМА
«ОРАНТА»
ВУЛИЦЯ МАКСИМА КРИВОНОСА, 2б
E-MAIL: ORANTA@ORANTA-DRUK.KIEV.UA

PUBLISHED BY
IVAN HONCHAR FOUNDATION PRESS
29 IVAN MAZEPA STR.,
KYIV, 01015, UKRAINE
TEL./FAX: (+380 44) 573-9268
E-MAIL: FUNDHONCHAR@UKR.NET

PRINTED IN UKRAINE

Громадська організація «Фонд Івана Гончара» була створена у 2003 році за ініціативи Українського центру народної культури «Музей Івана Гончара» та Приватного підприємства «Верещинські».

Серед чільних завдань Фонду – сприяння збереженню та розвитку правдивих, автентичних традицій у народній культурі українців, а також всіляка підтримка народних майстрів.

Фондом засновано літературно-мистецьку серію «З ПЕРШИХ ВУСТ МАЙСТРА: етнофілософія народної творчості», в яких майстри самі оповідають про своє рукотесло, про свою життєву долю.

Нині підготовлено до виходу в світ книгу-альбом самобутнього різьбяра, народного музики і філософа Антона Штепи, яому нещодавно виповнилося 100 років. На черзі також історико-етнологічний збірник «ШЕВЧЕНКІВ КРАЙ» (упорядник Лідія Орел).

Уже побачив світ мистецький альбом Анатолія Базилевича «Підготовчі роботи до поеми Котляревського «ЕНЕЇДА». Минулого літа Фондом вручено три премії-відзнаки за гончарську майстерність на молодіжному симпозіумі гончарства «Чигирин-2003».

У Фонду є ще чимало цікавих, перспективних і, сподіваємося, цілком реальних задумів – виставки, ярмарки, мистецькі проекти, робота з дітьми тощо – які, поміж інших завдань, допомогли б відроджувати нашу Країну Мистців, посилюючи допомагати жити й творити українським майстрям.

Сподіваємося, що це починання знайде належну підтримку громадськості, і що всі, небайдужі до народного мистецтва й української культури, прилучаться до нашої Толоки.

Будемо раді відгукам та пропозиціям.

Озвітайтесь: 01015, Київ-15, вул. Івана Мазепи, 29,

УЦНК «Музей Івана Гончара», тел./факс:

(044) 573-9268;

E-mail:
fundhonchar@ukr.net.

ЧА ПЕРШІЙ СТОРІНЦІ ОБКЛАДИНКИ: НЕВІДОМІЙ МИСТЕЦЬ.

НАРОДНА КАРТИНА, ЩО НАЛЕЖИТЬ ДО ТИПУ

"КОЗАК-БАНДУРИСТ". ПОЛОТНО, ОЛЯ. XIX СТОЛІТТЯ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ

ІМ. ДМИТРА ЯВОРНИЦЬКОГО

ЧА ДРУГІЙ І ТРЕТИЙ СТОРІНКАХ ОБКЛАДИНКИ:

ВОЛОДИМИР ЛУПІЙЧУК, БЕЗ НАЗВИ

ДЕРЕВО, ОБ'ЄМНЕ РІЗЬБЛЕННЯ. 1983 РІК

ЧА ЧЕТВЕРТИЙ СТОРІНЦІ ОБКЛАДИНКИ: НЕВІДОМІЙ МИСТЕЦЬ.

НАРОДНА КАРТИНА, ЩО НАЛЕЖИТЬ ДО ТИПУ

"КОЗАК - ДУША ПРАВДИВАЯ, СОРОЧКИ НЕ МАЕ..."

(ФРАГМЕНТ). ПОЛОТНО, ОЛЯ. ПОЧАТОК XIX СТОЛІТТЯ

НАЦІОНАЛЬНИЙ ХУДОЖНІЙ МУЗЕЙ УКРАЇНИ, М. КІЇВ

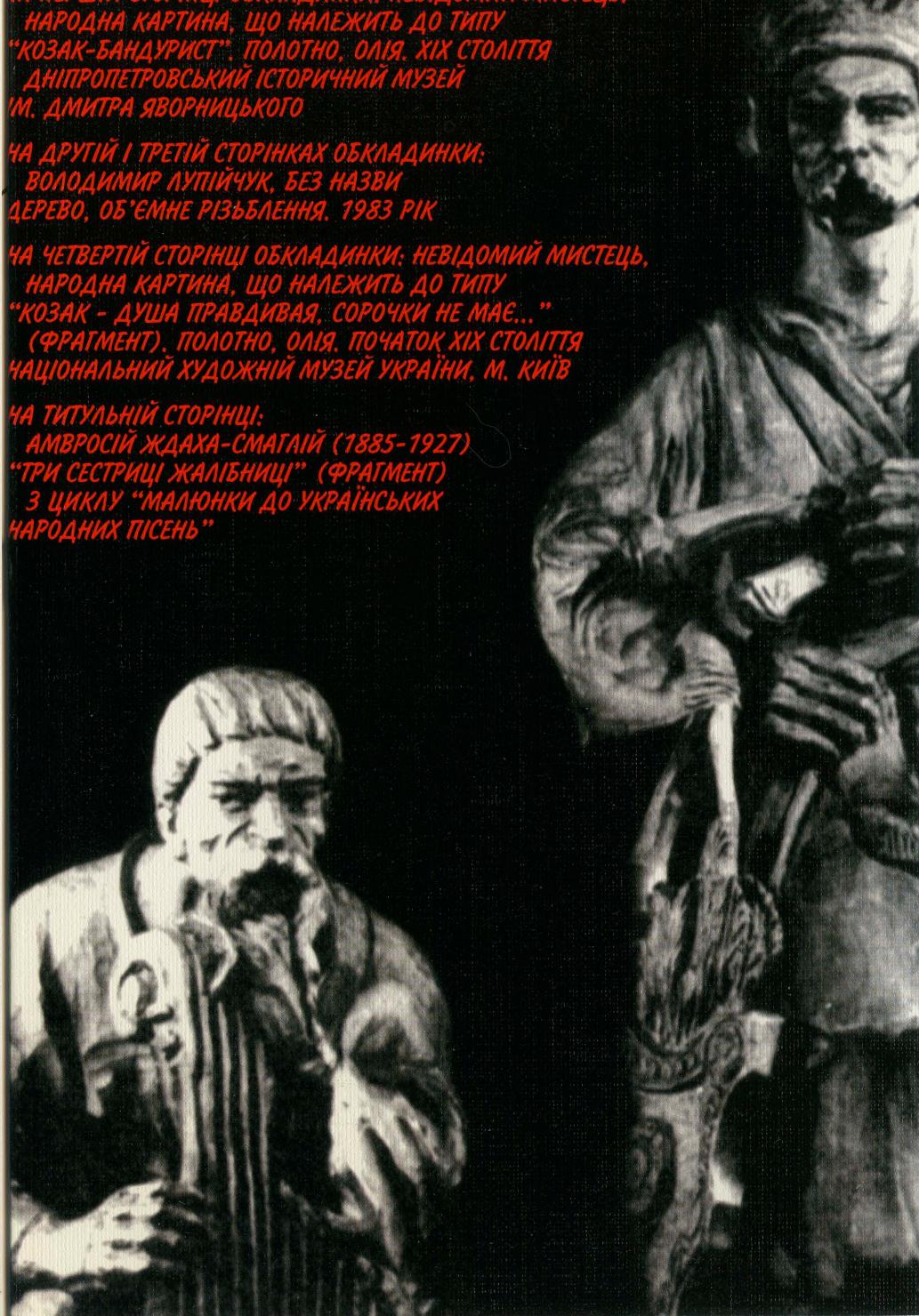
ЧА ТИТУЛЬНИЙ СТОРІНЦІ:

АМВРОСІЙ ЖДАХА-СМАГЛІЙ (1885-1927)

"ТРИ СЕСТРИЦІ ЖАЛІБНИЦІ" (ФРАГМЕНТ)

З ЦИКЛУ "МАЛЮНКИ ДО УКРАЇНСЬКИХ

НАРОДНИХ ПІСЕНЬ"

и Икона Младъ бувъ, и то чакъ засила буше. И кога се
и г. и кога пр. болни бъдът и въз сън лопотъсън. тогава то бъди и спо-
лът. Уходъ умъсън. Измене. Бистъвъ. Чубътъ сън. Сънътъ сънъ